

РЕШЕНИЕ

№ 42150

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9467** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на Г. Д. К. чрез адв. Д. К. против Решение №3069/13.08.2025г.
на СРС, НО, 2 състав, постановено по НАХД №7412/2025г. по описа на СРС, с което е изменен
електронен фиш, серия К 9780901, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. с
чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.3 от ЗДвП на Г. К. е наложено административно наказание глоба в размер
на 200 лева за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП и е преквалифицирана санкционната
норма в такава по чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП и е намален размера на наложеното административно
наказание „глоба“ от 200 лева на 100 лева. В касационната жалба са развити оплаквания за
незаконосъобразност на обжалваното решение на основанията по чл.348, ал.1, т.2 от НПК -СРС е
допуснал съществено нарушение на процесуални правила. Според касатор съдът неправилно е
приел, че при съставянето на електронен фиш серия К №9780901 не са допуснати съществени
нарушения на процесуалните правила, водещи до цялостната отмяна на акта. Счита, че
електронният фиш не съдържа минимално изискуемото съдържание по чл.189, ал.4 от ЗДвП,
необходимо за законосъобразността на акта, тъй като не е описан приспаднат толеранс на
скоростта при санкциониране на жалбоподателя, предвид нарушената разпоредба на чл.21 от
ЗДвП. Последното определя като неправилно и необосновано повдигнатото обвинение за
извършено нарушение, доколкото органът не е описал и установил правилно използваната от
нарушителя скорост. Иска се отмяна на решението и отмяна на електронния фиш. С молба от

01.10.2025г пълномощник на касатор поддържа въззивната си жалба на посочените в касационната жалба основания.

Ответникът по касацията – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, в депозираните от него писмени бележки оспорва касационната и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивния акт. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XX касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С електронен фиш серия К № 9780901, издаден от СДВР, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00лв. на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.3 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, с допълнението, че деянието е извършено повторно, в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/7565160 на 21.12.2023г.

С обжалването в настоящето производство решение, съдът е изменил електронния фиш като е преквалифицирал санкционната норма в такава по чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП и е намалил размера на наложеното административно наказание „глоба“ от 200 лева на 100 лева. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато нарушение на процесуалните правила и процесния ел.фиш съответства на материалния закон. СРС е приел, че електронният фиш отговаря на поставените от законодателя към него формални изисквания за обективно съдържание и отразява всички изискуеми реквизити, посочени в чл.189, ал.4, изр.2 от ЗДвП, като идентични данни са инкорпорирани и в приложения като веществено доказателствено средство, съобразно чл.189, ал.15 от ЗДвП, снимков материал, изготвен с процесната радарна система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС. Приел е, че нарушението и съответстващата му правна квалификация са ясно формулирани, като недвусмислено се извежда ограничението на скоростта, пораждащо действие за населено място, както и скоростта на движение на лекия автомобил. Приел е, че не спада към задължителното съдържание на ел.фиш отразяването на предвидения с оглед техническите параметри на измервателния уред и възможно отклонение при измерването толеранс, като прилагането на същия е установимо от представения клип-извлечение от паметта на системата, от който е видна реалната скорост, измерена преди намалението, от която след просто математическо изчисление и изваждане на 3км/ч, доколкото засечената от уреда скорост е до 100км/ч се получава стойността на скоростта, възприета в издадения фиш. Според СРС инкорпорирани във фиша са наименованието на техническото средство и неговият уникален регистрационен номер, вида на АТСС, съгласно данните, вписани във фиша, вписани са място на нарушение с изрично обозначение, че се касае за населено място и автомобилът. От данните в ЕФ е ясно, че санкцията е наложена на К. в качеството му на собственик на МПС, с което е извършено нарушение. Според СРС въведените във фиша данни са напълно достатъчни за пълно индивидуализиране на нарушението и проверка състоятелността на административното обвинение, посредством

допустими способи за доказване. Приел е, че е осъществен от обективна страна съставът на административно нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, изразяващо се в неизпълнение на задължението при избиране на скоростта на движение водачът на управляваното ППС да не превишава максималната допустима скорост за движение на леки автомобили в населено място от 50 км/, констатираното превишение на скоростта е с 28 км/ч, като автомобилът се е движел на посочените в електронния фиш време и място със скорост от 78 км/ч след приспаднатия толеранс. СРС е приел, че собственик на автомобила е Г. Д. К., който на основание чл.188, ал.1 от ЗДвП отговаря за извършеното с него нарушение. Въззивникът не се е възползвал от възможността да депозира писмена декларация, съдържаща данни за друго лице, управлявало превозното средство на инкриминираната дата, поради което и той следва да понесе административнонаказателна отговорност. По отношение наложената санкция поради това, че деянието е извършено в условията на повторност, предвид недоказаност на квалифициращият признак, обуславящ по-тежко наказуемия състав по чл.182, ал.4 от ЗДвП, съдът е изменил издадения санкционен акт по основния състав на нарушението по чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Правило е изяснена фактическа обстановка, която се споделя и от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правнорелевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Правилен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл.189, ал.4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Процесният ЕФ на СДВР съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението (СДВР), мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, неговия собственик, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Както правилно е приел решаващият съд описанието на нарушението съдържа всички обстоятелства от значение за отговорността - място, време, изпълнително деяние и неговите обективни характеристики, включително данните за скоростта и техническото средство, с което е установена, като обемът на информацията в пълна степен позволява на нарушителя да разбере административното обвинение, поради което не е допусната твърдяното от касатора накърняване на правото му на защита. Идентични са и данните, инкорпирани в приложения снимков материал, изготвен с процесната радарна система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС.

Правилно районният съд е приел, че нарушението и съответстващата му правна квалификация са ясно формулирани, недвусмислено се извежда ограничението на скоростта, пораждащо действие за населено място, както и скоростта на движение на лекия автомобил. Доколкото към задължителното съдържание на електронния фиш не спада отразяването на предвидения с оглед

техническите параметри на измервателния уред и възможното отклонение толеранс не води до заключение за липса на форма при съставяне на електронния фиш. Прилагането на толеранс е установимо от представения клип-извлечение от предмета на системата, като от него правилно е прието от СРС, че реалната скорост, измерена преди намалението, от която след просто математическо изчисление и изваждане на 3км/ч /в случая засечената от уреда скорост е до 100км/ч/, се получава стойността на скоростта, възприета в издадения фиш. Правото на защита на санкционираното лице надлежно е охранено в хода на съдебното производство, в което жалбоподателят се е запознал с цялата административнонаказателна преписка. Към момента на твърдяното нарушение, не само стационарните, но и мобилните технически средства могат да бъдат използвани за установяване на нарушения, които да бъдат санкционирани чрез издаване на електронен фиш.

На следващо място в процесния ЕФ са посочени достатъчно данни, индивидуализиращи АТСС и позволяващи да се извърши проверка на неговата техническа годност към датата на заснемане. В административнонаказателната преписка се съдържа снимка към ЕФ, в която са конкретизирани: дата на нарушението, рег.номер на автомобила, конкретното място на извършване на нарушението, установено от СДВР и идентификационен номер на уреда, с който то е установено. Снимката съдържа данни за точните координати на извършеното нарушение, измерена скорост. Правилно при тези данни по преписката районният съд е приел, че мястото на нарушението ясно и недвусмислено е конкретизирано чрез посочването му.

Обосновани са и констатациите на решаващия съд, че от доказателствената съвкупност по делото безспорно се установява, че процесното АТСС е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа след като конкретното техническо средство е преминало през надлежна първоначална и последваща периодична проверка и не възниква съмнение, че посредством него е заснета действителната дата, час и скорост на движение на автомобила. Разликата в скоростта на движение, отразена в снимковия материал и електронния фиш се дължи на обстоятелството, че грешката при измерване на скоростта с въпросното техническо средство е +/- 3км/ч под 100км./ч, което е било отчетено от административнонаказващия орган в полза на водача.

Правилни са изводите на СРС, че административнонаказателно отговорно лице съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП е собственика на процесния автомобил. Същият не е подал декларация в предвидения от закона срок, че друго лице е управлявало автомобила, следователно правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лв., съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XX-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3069/13.08.2025г., постановено по НАХД № 7412/2025 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 2-ри състав.

ОСЪЖДА Г. Д. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 130 /сто и тридесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.